

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ

I

ΠΡΟΣ ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΑ ΚΑΙ ΑΡΧΙΠΠΟΝ

Ἑπόθεσις

(Dion. Halic. *De Isaeo*, c. 15, p. 613-614).

Ἐν τῇ λήξει τῇ πρὸς Ἀριστογείτονα καὶ Ἀρχίππον... κλήρου τις ἀμφισβητῶν, ἀδελφὸς ὢν τοῦ τελευτήσαντος προσκαλεῖται τὸν ἔχοντα τὰ φανή χρήματα εἰς ἐμφανῶν κατάστασιν· ὁ δὲ τοῦ κλήρου κρατῶν παραγράφεται τὴν κλησιν, δεδόσθαι λέγων ἑαυτῷ τὰ χρήματα κατὰ διαθή- 5
κας. Δίττης δὲ τῆς ἀμφισβητήσεως ὑπαρχούσης, || τῆς
μὲν περὶ τοῦ γεγονέναι τὰς διαθήκας ἢ μή, τῆς δέ, τῶν
διαθηκῶν ἀμφισβητουμένων, ἤδη τίνα δεῖ τοῦ κλήρου
κρατεῖν, πρῶτον ἀποδοῦς τὸν ὑπὲρ τῶν νόμων λόγον καὶ
<κατὰ> τοῦτο ἀποδείξας τὸ μέρος, ὡς οὐ δεῖ τὸν ἐπίδικον 10
κρατεῖσθαι κληρον πρὸ δίκης, οὕτως ἐπὶ τὴν διήγησιν
ἔρχεται, δι' ἧς ἀποδείκνυσιν οὐδὲ γεγενημένας ὑπὸ τοῦ
τετελευτηκότος τὰς διαθήκας.

1 (Suidas, s. v. διάθεσις, t. I 1, p. 1278 ed. Bernhardt).

Μετὰ ταύτην τοίνυν τὴν ἀπόκρισιν ἑτέραν διαθήκην ἐκόμισαν, ἣν ἔφασαν Ἀρχέπολιν ἐν Λήμνῳ διαθέσθαι.